

שם נרדף

ב' תל-אביב, שכח תושב זקן את העובד... זה ששמו רוזף שלום, רדף את אשתו, היכה אותה, הובא בפני שופט השלום ש' הוציא נגדו פקודת מעצר ל-15 יום.

חשרהו וכפתהו

כ' כפר מרדכי, הופיעו שני אנשים ש' הציגו את עצמם כסוכנים של איגרות מלחה הבטחון, עוררו את חשדם של חברי המשק כי הם רק רמאים, נעצרו עד להופעת המשטרה, שוחררו רק לאחר שהתברר כי היו סוכנים אמיתיים.

אמנות מתקרמת

ב' פיזדלפיה, ארצות-הברית, נפגעה ה' ציירת מרגזרי רובן מתלונתה של ה' מויואן, כי שניים מצעיריה שנתקבלו ל' תערוכה היו 'לגמרי יוצאי דופן משאר הציורים', ערכה חקירה, גילתה כי שתי הציירות לא היו אלא מעשה ידיו של בנה בן החמש, שצירף אותן למשלוח ציוריו אמו.

חשבונות ההנהלה

ב' רמדה, קראה הנהלת בית-הספר עמל למשטרה לחסל סיכסוך שנתגלע בינה לבין אחד מתלמידי המוסד, הסבירה כי תייר אמריקאי הצטלם כשהוא מוסר לאותו תלמיד תרומה של מאה דולאר עבור המוסד, אך לאחר שהסתלק התייר סירב התלמיד למסור את הכסף להנהלה, בטענה כי הוא גיתן לו כמתנה אישית.

ליל מנוחה

ב' אקרין, ארצות-הברית, הודתה קאתרין פרל, אם ל-17 ילדים, לשופט, על כי ציחה להחזיקה במשך לילה בבית הכלא, הסבירה: "זה היה הליל הראשון שנחתי בו, מזה 20 שנה."

צעיר ברוחו

ב' תל-אביב, לאחר שהטריד במשך תקר פה ממושכת את בלשי המשטרה, נתפס פורץ מצליח בדירתה של רבקה בלומברג, נתגלה כישיש ב-75.

כל יום פורים

ב' אשקדון, הסביר מנהל סניף הבנק לאומי לירשאל, מדוע לא נבהל למראה שודד שהחזיק רובה בידו ואשר פניו היו מכוסים במסכה, שדרש ממנו את כספו: "חשבתי שזהו תחפושת מוצלחת מאד."

מינפורמציה

ב' לונדון, הודיע הממונה על פרסומי ממשלת הוד מלכותה כי אחד ופירסור מים הנחשפים בשוק הוא הספר האינפור-מטיבי חי המין של כלב הים.

עולם משוגע

ב' באריינק, לאחר שהרופאים התנצלו בפני ק. ק. על כי הוכנסה למוסד ב' טעות על-ידי המשטרה, שחשבה אותה לחר-לתרוח בעלת אותו שם שברחה מן המוסד, ביקשה ק. ק. להשתחרר, נתבררה כי תמי שך להיות מוחזקת במוסד, מאחר שנתגלה כי גם היא חולת רוח.

פרי בוסר

ב' יפו, התייצב גבר אלמוני בביתה של שרה בוסר, הודיע כי הינו פקיד ממשל' תי שבא לשלם את הרבית על אגרות חוב ממשלתיות, שילם לה 18 ל"י, הסביר כי עליו לקחת את האגרות לבדיקה נוספת, נע' למאז ואתו האגרות בשחי של 300 ל"י.

זוכרים את הצנחן המפורסם שלי (ה' עולם הזה 1017)? נראה שהצליח להרגיז רבים. הנה מכתב שקיבלתי לא מכבר מקבוצת צנחנים:

"... ברצוני לברר אצלך, אם ניתן, את זהותו של אותו צנחן אלמוני שתפט את מחצית מורח בגליון 1017. אומר לך גלויות: אותך אדם איננו צנחן וזאת לפי מכתבו... אנו איננו טובלים אדם המתהדר בנוצות לא לו. לכן בקסתי לאתר אותו. זה הכל.

"באם לא תרצי לשלוח את כתובתך, שלחי לו את מכתבי ותקחתי שאם הוא גבר, יעשה זאת בעצמו."

מיותר לשלוח את המכתב, כיוון ש' הוא יקרא זאת בעתון. אך אל תקוה, נערים. אינני סבורה שהוא גבר. ואם תצליחו בכל זאת לנלותו — וזאת בלי עזרתי — אינני רוצה אצבע בעוגה — נהגו בו ברחמנות!

מה זה לעשות חיים

במקרה שלא ידעתם: "טיולים, סרטים, הצגות, מסיבות, יקידים וכל הקשור בבילוי נעים." כזאת היא הגדרתן של שתי אחיות חברות, בנות 21 ו-17.5

הטיפוס שלי

"תמונה זו", כותב זן גלבע מתל-אביב, "מצאתי ברחוב הירקון בקירבת מקום למלון דן. הנערה תמונה קוסמת לי מאד. אינני יודע אם היא צברית או לא. אגא, מצאי לי אותה, רותי."

"כל מה שאני רוצה לקוות הוא שה' גבר הוא באמת אביה ושהיא יורשת עשרה מאמריקה. מכונית לא תזיק."

(1023/1202). לדבריהן הן חניניות, סימ' פטיות, בעלות חושי-הומור ואהבות לע' שות חיים. בתכונות אלה הן רוצות לק' שט חברה "שהבחורים בה עליונים ודו' מיים לנו באופיים. עליהם להיות בני 28 בערך."

ירושלמים מחוץ לתחום

בחוש הומור האופייני לבני עירם, מספרים (1023/1203) ששניהם צפים ב' שעמם, וכירושלמים טובים שאינם יוד' עים לשחות, יש חשש שיטבעו. הפתרון היחיד הנראה להם באופק הוא זוג גלי גלי הצלה בדמות שתי נערות גאות. כיוון שאין בכחנתם להעשיר את דואר ישראל, הם מתכוננים להתכתבות קצרה ביותר שתביא אחריה היכרות אישית, אך לא לפני שהנערות תשלחנה את תמונותיהן. רצוי להם שהנערות תהיינה ירושלמיות, אך לא יתנגדו, כרבים אח' רים, לרכב צמוד. יש בידם רשימות נהיגה, ממחרים הם להבטיח.

את גילם לא פירטו, ציינו רק את

צבע עיניהם החום. עיבות וחליפות זן מחוץ לתחום שבילם.

***

בחורה עם שמחים

(1023/1204) היא נערה חנינית המת' עניינת בהרבה שחיים, כגון — כולנו בטקלה — ספרות, תיאטרון, חובבות טיולים וספורט. רוצה להתכתב עם צעיר משכיל מגיל 23 ומעלה. למה לא, בעצמו

***

מרוצף של בראנדו

כאשר כתב לי (1023/1205), נמצא הוא כדרום הפרוע של ארצנו. אם כבר עבר משם החייל הצעיר או לא, אינני יודעת. על עצמו סיפר שגובהו 176 ס"מ, עיניו ירוקות ושערו בלונדי. פרי צופו דומה לזה של מארלון בראנדו ולדעו כשל ביימס דין.

אם התיאור מתאים למציאות, הרי ש' לא יקשה לו לקבל מכתבים מנערה צי' רונית "שאיננה חברה בתנועת נוער, אבל יש לה שכל גם בשביל דברים אחרים מחוץ לבחורים. אם היא רזה, איה מה לדבר שאין לה מקום בעסק. גילה לא יעלה בשום מניס ואופן על 17. "היה לי ניסיון עם אחת מבוגרת וזה השאיר אותי עם חצי לב. עליה להיות חייסית." מארלון בראנדו, ביימס דין חצי לב המבקש תיקון. גשי מיד לעבודה, נערה!

***

בימייה בשניאות

אם אינך מצטיינת ביותר בלימודיך בשפה האנגלית אולי תוכלי להתחום בעבודה כי נערים אמריקאים המתעני' דים ללימוד בקולב, אינם מצטיינים בוד' תר בכתיב של שפתם הם. הריני מביאה את מכתבו של (1023/1206) כלשונו, ומקוה שאין הוא כועס עלי על הערת. הוא בכל זאת חבו, כפי שתשטי.

"I think you will be surprised at this English written letter so I'll explain to you everything.

I am an American boy, 19 years old, and came to Israel for a visit of one year long. When I'll return to the States I intend to go to College and study Chemistry. Some of my friends here tolled me about your social column, and I decided to write you and see if you really can help me get what I want: a girl friend!!!

I am a Jew, my name is David Cohen. I am quite a handsome fellow (a tall one too), blue eyes, blond hair. I am crazy about jaz music (Bill Halley is my favorite), I read a lot and go often to a good movie. Also I am a good football player, baseball and basketball. This was me.

Now, the girl I want to find has to be about 17-18 years old, pretty, a good sport, and she must know dancing. My aim is seeing her after a short period of wirting (in English, of course).

I can promise her she will have a good time with me together for I am a simple and happy guy who loves a good company and a cute girl-friend next to me.

This is all. I hope you will find one for me soon.

P.S. Forgot an important point. I have here my own car. Just ready for some jounries with my beloved girl in the near future."